

GEORGE ANCA

NEAFLAREA VIEZURILOR

SEMĂNĂTORUL
Editura online
Septembrie 2011

George Anca

NEAFLAREA VIEZURILOR

Prolog

I Capul fiului de împărat

II Spafarius la han bogdihan

III Colonel otrăvindu-se cu foc

IV Amenințare cu moartea

V În tunel

Epilog

Personae (e.g): Capul, Nasul, Colonelul, Arya, Furnica, Pantoful

(Scena are, mai întâi, aspectul coastei din piesa pierdută *Șacote*, unde tot satul suia să vâneze viezuri. Scenometriile – *No*, *Eres*, *Orientopoetica*, *Budha și colonelul*, *Frica de Orient*, *Meghaduta*, *Furnici albe* - se complică peste capul personajelor, avataric despicate. Actorii se vor elibera.)

Prolog

eu: viezurii

ea: brebii

eu: tamburina

ea: de damasc

I

Capul fiului de împărat

1

No

(conferință estudiantină)

pe scenă dansează taumaturgul în cântec abia adiat de vreo tragică hetairă-gheișă
nu găsește viezurii cor shite waki protagonist deuteragonist kyogen vidush ghiduș
statuia mai trăiește un no de actualitate daimon două sute de piese ordinare și extraordinare poetică
tehnică a anulării momentelor patetice

(pin divin)

Michizane exilat din capitală o flori de prun vine prunul îl urmează pinul Michi rugându-se lui
Brahma se întoarce în capitală calomniatorii să fie pedepsiți la umbra pinului ne oprim călătoria
cuvântul va mugi la ora tigrului arbore bătrân cu verde tânăr să trăiască împăratul până la o mie și
opt sute de generații

(flautul)

flautul cosașilor însoțește trecerea acestei lumi de iluzie spiritul lui Atsumori își face apariția din

altă existență trezit la viață de țipătul păsărilor o generație trece cât durează un vis liniștea exclude împotrivirea la destin erou înfrânt demn de onoruri

(stupa)

bătrâna cerșetoare pe stupa crimă a avut cândva cântecul de privighetoare stupa are cinci părți pătrat cerc triunghi semicerc cerc în flăcări cinci puncte cardinale nord vest sud est centru cinci budhas pământul apa focul vântul spațiul semănam cu floarea lotusului lunecând pe valuri dimineața dar tu ești chiar Komaki sub valuri în adânc este o altă capitală

(Aya no tszumi / tamburina de damasc)

bătrân gradinar se îndrăgostește de doamnă din suita împătatului ea poruncește să se suspende o tamburină de ramurile unui arbore în care bătrânul să bată dacă sunetele se vor auzi până la palat bătrânul o va revedea dar în loc de piele femeia pusese o bucată de stofă bătăile nu se aud bătrânul se sinucide din disperare spiritul lui apare curând spre a se răzbuna

2

eu

(Părinții)

Liniștea cuvântătoarea din sferă într-un ceas cu monstru, o, liniștea, bunii părinți ne însoară cu gândul în liniște, dar gurile cheilor de la uși se cască și găurile cheilor sunt ușile și cheile nu pot învărti liniștea, o, liniștea, ne-ar putea-o părinții visa, până ieri sănătatea, în curând liniștea. O cale tot trebuie să usuce noroiul pe cer, dar nu va mai fi liniștea noastră în călătorie, mai bine să facem socoteala de pe acuma și să împărțim între noi părinții de liniște.

(24 mai)

Am de mers acasă. E acasă. Nu e. Am de măcinat. E să-mi toarne. Nu-mi toarnă. Am de supt. Sunt cu mama. Nu mai este. Am de băut apă. Nu mai beau. Să se bea. Am de rană. Mă rănesc. Nu. Am de-o vreme. A trecut. Nicio vreme. Am de ajutat. Pe cine? Am. Am o pânză de o pânză. De un rău. Hău! Am nu am de ridicat. Sus. Sus la cap. Am de-o boală. De-un bolnav. Frate. Am o soră de la ursitoare. Nu de la ursitoare. Nu de la. Am de plâns. E plâns. Nu plâng. Am de zis. Tac. Taci. Am. Nu e. Am de mers acasă.

(De mână)

Un filosof nemuritor și neștiut de m-ar lua de mână, peste un ogor să mă petreacă, undeva, într-o grădină de pelin, sau pe un ostrov nicăieri, eu l-aș întârzia puțin în corn de plug proptit ca ieri. Mai stai și fă-mă înțelept pe cât e viu pământu-n rod, cât îndreptându-mă-l îndrept dînspre țărână spre norod.

3

Capul, Fiul, Baba

(Femei lipite de ulcioare și-așteaptă rândul-portocal-amnezie, cadou cu gropi comune, vai. Din burțile tăiate aburi curg până aici. Insul tare privește la flacără, cum se stinge – pe-o parte, că dacă ar arde totul, n-am mai povesti)

COR

Când te duci să vorbești cu bătrâna, să te aștepți la cruzime dacă te învinge. Trebuie să-ți cunoști puterea, apoi să ți-o faci cunoscută. Să judeci totul între capetele drumului, astfel încât să poți râde la strigătul ultimului stâlp: „Cap! Cap!”

CAPUL

Nu este el însuși. O bătrână, nu e nici ea însăși. Dintre unsprezece inși. O sfârtecă, îi rânduiește capul într-un stâlp.

FIUL

Acel cap a fost dat jos și dumneai l-a înlocuit cu al imitatorului ei.

BABA

Caii mei nu pot fi răpiți de oameni.

FIUL

Omul ăsta e gărgăriță.

CAPUL

Gărgărița asta este om.

FIUL

E de-un rang cu eroii.

CAPUL

Dar supraviețuiește.

BABA

Mortul cu ochii deschiși nu e și viu.

COR

Înspre fulgere chipul. Prima vorbă, o zi. A doua vorbă, a doua zi. Toate vorbele – toate zilele. Bocete împiedicate cu dinții. În sus – din poruncă neporuncită; o ființă suplă altădată, acum mai suplă, contemplă cum se apropie din vale, statuar, un fiu. Pentru douăsprezece inimi închipuite într-un singur piept de cal, erau doisprezece stâlpi, unsprezece cu câte un cap înfipt în ei, unul (o inimă) – liber. Al doisprezecelea cap înfipt în douăsprezecea inimă.

(Mâini)

Un fir de păr al fetei, mișcat ori de vânt, ori de degetele noastre, spunem noi, mâinile tale, se îndreaptă prin stejari către soare. Ai văzut coama cailor? Femei îndobitocite în huzur la palat și domni gălbejiți își tăiau capetele de li se vedeau stâlpi sculptați așa fel, îngropați așa fel, încât să se poată adăuga tigve treierate de tot pentru bucurii de babă puternică. Firele tremurau în bolte acoperind mai toate corolele din preajmă, casa, gardurile, grajdul. Fața mâncată de pământ a

scorojitei fără nicio iubire pe lume se sufoca uneori și revenea ciopârțită prin viața firelor de păr. S-o fi gândit atunci că a tăiat nenorocita coama calului adevărat și din ea și-a făcut părul.

(Fiul capului)

Din ce în ce cadavrele drepte ale stâlpilor se împăienjenesc. Stă capul meu mărturie în vârful tuturor. Astfel apa ploilor spălătoare picate din palmele rourilor frumoasei fete neatinsă de mine – sau cine știe, în somn ce mișcări, bântuindu-mă, n-o plecau și pe ea în culcușul meu, fără știrea chiar a nimănui, nici a noastră? - potopea frunțile frunții mele și lemnul oaselor mele. Se făcea că înțepenesc un timp fără margini, ca femeia care-ți va deveni iubită într-o noapte dintâi. Până când stâlpul fără cap, înfrunzit și țipător, va fi trăgând de carnea mea și-mi va arunca-o bucată cu bucată prin țărână, să aflu plecăciunile oricărei îmbrățișări.

(Fata)

Este pe prispa din pădure fata. Pe cine nu a ajutat s-a dus. Mulți au vrut numai pe ea s-o salveze. Ajutorul și l-a pregătit de când a văzut primul bărbat. Mulți cai de carne, un bărbat, apoi altul, calul cu inimă multiplă, cel din urmă bărbat.

EU

Pentru că își împărtășește ajutorul, cine se ajută cu ea mai are cum să întrebe dacă l-a primit cu dragoste sau din deznădejde.

EA

Și dacă, în cetate, n-o să se simtă fata așezată la păstrare, nemaiatingându-se nimeni de ea, lucru care ar întrista-o?

EU

Sufletul ei la furturi n-o să se urnească din singurătatea altui hotar amintindu-i pe cel al bătrânei?

EA

Ea a fost întotdeauna înspăimântată de casă, fiindcă nu ghicea timpul găsirii ei de către salvator.

EU

Afost văzută, iubită dintr-odată.

EA

La întoarcere între oameni fără cai, noul stăpân al calului se va vrea și stăpânul fetei, de două ori.

(Baba)

Venise un bărbat tânăr, care se va și ruga să-i fie singurul martor al vieții. O bucurie tot îi va rămâne în minte și de-o aștepta n-are decât să-i dea dureri de inimă, iar un om bun, ascultându-i ultimele vorbe, să-i ducă în ultimul stâlp capul, fiindcă al bătrânei s-ar fi topit de vrajă. Să aibă altcineva grijă să schimbe din când în când capetele de femei înfipite în stâlp, că nu rezistă ori poate un stâlp îi va fi victimă și se va îndrăgosti de ea, ori îl va înduioșa în vre-un fel.

(Capul)

Dacă fata i-ar fi bătrânei fiică – și poate că-i este -, dacă tatăl meu ar fi căutat calul (mai bine că n-a pornit, i-ar sta capul prea sus în stâlp), atunci aş visa că am o soră de care mă voi bucura la nunta ei cu un tânăr nemaicunoscut, deși ca mine. Dar între strămoșii mei și ai oamenilor vecini n-a fost vreme numai de iubire. Cineva, să-și sporească turma secând laptele oilor de la alții, a amăgit împreună cu soți un copil. Pe câmp au aprins un foc și au aprins copilul, apăsându-l când voia să scape de flăcări: trebuiau oasele. A spus-o chiar bătrânul când, după ce a căzut cu mâna în topor, carnea nu i s-a mai prins, lângă un pat a curs sânge, apoi viermi. O fi mințit. Vedeniile păcatelor

altora.

5

eu

Mi s-au lungit zilele, te văd, fată, dispar cu nenorocire atâtea pe care le îndrăgești de nenorocite ce sunt. Capul meu (de bărbat), pe umerii tăi. Tu, imposibil de decapitat. Mă uit la inimi de cai în timp ce mă cuprinde lenea gropii. Pierd păduri cu capete la rădăcini. Cât se înroșea bătrâna la furie, începând de la urechi, jarul se pregătea. Dar calul nu mai cere foc.

EA

tu – întreg?

EU

acum e la rând altcineva.

EA

cine?

EU

eu? Nu mă mai clintesc.

EA

nici eu.

CEL DIN URMĂ STÂLP

„Cap! Cap!”

NOI

vom rupe dalta dumitale, calule.

EU

isteață mai ești, iapă... Tu ești una din inimile părintelui cal, întruchipată-n afară de babă. Altă inimă poate mai ai și fata nu e, eu nu sunt. Inimă cu ochi, cu copită sărită.

EA

omul meu s-a descheiat la cămașă. A transpirat în cap, și-a aruncat armele de toate zilele. Năpădiseră muște de tot felul și se amestecau în fața lui. De ce nu se băteau între ele?

EU

poate au de gând să mă atace pe mine.

EA

dacă aș cunoaște totul despre muștele astea! Câte una-două cădeau la pământ. Celelalte nu se repezeau să le devore.

EU

oare să nu le fie foame?

EA

nu sufereau nici de sete într-atât încât să treacă peste orice în roi.

EU

muștele s-au îndesit în jurul primului stâlp.

EA

și mai dese în jurul altuia.

EU

aripă lângă aripă, de o parte și de alta – două paloșe, apoi buzdugane se ciocniră, se tăiară.

EA

nenorociților, doar țestele mai aduc aminte de viața voastră de odinioară și tot au găsit de cuviință să se încaiere, în locul stâlpilor care nu mai sunt trupurile voastre.

EU

ele s-au născut din cadavre domnești.

EA

Dacă își vedea de treburile, în salturi ca de la bărbat la femeie, fruntea nu i-ar fi zguduit-o și o mie de ani generațiile lor ar fi tot încercat o amintire neclară.

EU

a fost palid, a fost țepos?

EA

Împreună cu cine a fost și-au dat sufletul.

II

Spafarius la han bogdihan

1

eu

el

EL

askaniama ne-a jefuit în tovărășie cu mijlocitorii lui

EU

minunile sale să rămâie cunoscute rodului omenesc

EL

ca pre cei buni și vrednici să lăudăm și bine să cuvântăm
și pre cei răi și cruzi să-i ocărâm și rău să-i pomenim
așijderea ca relele să gonim și să fugim

EU

iar bunele să îmbrățișăm și să urmăm
astea spuse iar actorul neprăbușit
caută pe fețele noastre învățul

IORGA

cette personalite bizarre et hautement interessante

EU

vârful nasului i-a fost tăiat de către unul din
domnii Moldovei un traite secret l'Hospodar de Valacie
son parent avait avec le Roi de Pologne

CRONICARI

ce cu hangeriul lui Ștefăniță vodă i-au tăiat nasul
răposatul nostru talmaci Nicolae spătarul
spătarul poartă sabia voievodului

EU

spătare supraterștri
și mai barbari îți înconjoară
trezia dimineața asta

EL

soldatul preaslăvește pe Dumnezeu
amicissima veritas ne petrecură bătăranii incuți
înnoitorii aruncară zid biserica orientului

EU

Doamna Ștefanida nevesta Țaria Aleckseia Mihailovicia
frumoasa văduvă a lui Gheorghe Ștefan
la Moscova într-o mănăstire

EDICT

numit la 14 decembrie 1671 pentru veșnicie
traducător din greaca veche și noua latină
și română/moldovenească la Posolski Prikaz

în departamentul soliilor
mai mare peste traducători
cu salariu de 100 ruble pe an

EU

că va traduce întocmai
nu va comunica dușmanilor
nu va vorbi cu străinii

EL

râul Irtâș este tot atât de larg și de adânc ca și Dunărea
rasa ostiacilor e veche și descind din sciți
vânează cu arcul fiecare are mai multe femei

Munții din Lena merg spre Lumea-Nouă sau
Indiile occidentale zibelina animal pe care vechii
greci și romani îl numeau lâna de aur

EU
pentru care s-a făcut expediția astronautilor
și hermină duceai hanului
poate mai gândindu-te la Medeea

cum mi se va întâmpla cu
obârșia patriarhului corintian
ce te-a trimis și te-a interzis

cum ai fi fost fiu Medeei
precum zisesem întâi grec
apoi lakon din Machedoni

EL
acest Gantimur este cel mai bun dintre toți tunguzii
om mare și viteaz s-ar zice un titan
are nouă femei și peste treizeci de fii

2

el
eu

EL
le-am arătat scrisoarea împăratului
pusă într-o cutie cu mătase galbenă
ridicând-o cu respect la vedera acesteia
toți cei prezenți au căzut în genunchi cu mare groază
și au apropiat cutia de capetele lor
așa cum fac preoții cu Sfânta Împărtășanie

EU
oamenii din suita spătarului
cântau pentru chinezi cântecul Dunării în rusește
iar aceștia cântau la rândul lor melodii chinezești

Dosithei a interzis învățatul limbii latine
greaca ortodoxiei latina ereziei
ar fi trebuit arse toate cărțile latine

pe când tu o Chină în latinește
o conversație cu Ferdinand Verbiest
o pozare de o zi prin pantohan

Ferdinand și încă patru iezuiți în zonă
din nevăzut te primi împăratul în audiență
de te îmbrăcasei în veșmânt de zibelină

niciun cuvânt

toți se uitau la veșmânt
cazaci opriți să bea

poertretul domniei voastre
în haine de gală cu sabia
și buzduganul în mână

3

(Audiența)

EL/EI

marele autocrat al întregului imperiu chinez
întreabă dacă majestatea sa autocrată
a tuturor Rusiilor este sănătos

ce vârstă are majestatea sa țarul ce talie și de când domnește
cincizeci înalt și plin de calități alese treizeci
ce vârstă are domnia ta 40 filosofia matematica și trigonometria

EU

majestatea sa era de talie mijlocie ciupit puternic
de vărsat foarte brun cu mici mustăți negre
tronul era din lemn sculptat în relief

vorbe grele în scrisoarea către țar de la Verbiest
toate secretele Chinei gramatică hartă și soarta
asemănându-și-o cu a lui Ovidiu

spătarul i-a dat lui Ferdinand icoana
Sfântului Mihail cu plăci de argint
pentru biserica iezuită din Pechin

EL

numai țarul avea voie să-i cunoască descrierile
Hrisant China supusă de tătari Nicolae Spătarul
moldo-vlah polihistor și prim-traducător al țarului

EU

Nicolae confucean Dosoftei laozian
amândoi aromâni sub Dosithei
de le scrise apostolul Pavel

EL

Duca voia blănuri de vulpe neagră
Dosoftei tipografie cu litere și teascuri de la Moscova
bunului prieten Gheorghe Kastriota în 1698

EU

Sava îi trimisese în ascuns trei sclavi arabi
din Constantinopol lui Milescu prin Moldova

spre a-i dăruî unor demnitari ruși

EL

cel mai mic dintre acești arabi este creștin
se numește Abraham și este al familiei
domnului Munteniei cel mai mare este încă mahometan

grecii nu au nici țară liberă
nici arme nu au decât
invidia celorlalți

EU

la sfârșitul vieții Dosithei cerea
ca rapoartele sale să fie
traduse de ruși și nu de spătar

4

(podul)

eu
el

EU

Nicolaus spatarius moldavus
vir et polyglottus and polypragmon
per-eruditus moldo-vlah valah

EL

după ce ai învățat greaca nu mai e primejdios
să înveți latina este mare primejdie pentru credință
numai în cazul în care ai învățat latina mai întâi

EU

o antipatie naturală între ruși și latini
și tot ce vine de la ei este privit cu dușmănie
Krijanici vedea în greci pe dușmanii slavilor

a murit la Moscova în 1708 în vârstă de 72 de ani
după ce a servit 37 de ani pe țării Rusiei
a lăsat doi fii dintr-o căsătorie cu o rusoaică

EL

Dumnezeu părintele scie rescumpăra
sângele fiului său unuia-născut plătind păcatul
părinților pe feciori până la al treilea și al patrulea neam

Birebisca Decebal Traian
viind până la marginea Dunării
din jos de Kladova s-au apucat

a face podul de piatră stătător peste Dunăre
cărui și până astăzi și dincoace de Dunăre
și dincolo i se văd marginile și începuturile

cum au fost și drept ce loc au fost
mai văzându-se zic când scade apa la mijloc
și alte colțuri ca niște picioare de zid

lângă care pod este și cetatea Severinul
dincoace mai sus oareșice care era făcut de Sever
împărat mult încoace mai pe urmă decât Traian

acest pod mare minune și mare lucru au fost
și aieva semn e de nespusa-i putere
ce a avut acea împărăție

EU

n-aveai cum să te faci rus
n-aveai cum să nu te faci rus
după ce-ți muri rusoaica

EMINESCU

acolo unde s-a ivit o adevărată greutate
s-a-ncurcat și d. Giuvara și anume la
Descrierea Chinei în slavonește

de spătarul Nicolae Milescu
pe care d. Giuvara îl numește
c-o consecvență demnă de o cauză mai bună

Miclescu deși vestitul spătari nu pare
a fi fost rudă cu liberalul
Sandu Miclescu supranumit

Păgânul din ținutul Vasluiului
1. Eminescu Opere X p. 171
Mofturi științifice 11 ianuarie 1871

5

(icos)

EU

nicio literatură nicio limbă niciun război
spătarul trăia în viața de apoi
barocul tăcerilor de-a eroi

polcovnic neiconoclast
al penei dictator amar
de n-o-ngropase în balast

mamară slava cheagul chiar
pe risipire ghemul mur
Vasluiului plecatul star

împărăție împrejur
tot dincolo și înapoi
de te-am ajuns pe sub azur

erai pe bicicletă buduroi
argonaut cu verde lână
copacilor în ramuri sloi

că nu te căutasem în țărână
doar munții zidului verzimi
taluzu' urlătoarei pe sub mână

că templelor de-a surda zi-mi
traducătorule de vremi
treimii neîmprejurimi

trădeze morții sabia dușmană
ci numai viață chinezește
din trei cu idolatra mană

ihthiofag mai marelui lor pește
alean al mamei hronic numai frați
surorile doamne ferește

până acelorași din împărați
puind împărătesele crescătoria
itineranța trece de Galați

Galata școala agenția
din deal în munte neamuri fluvii
a Dumnezeului crăia

teologalele efluvii
constantinopolitane
nemărginirilor vitruvii

pe ce era lumire impersană
săltat alesăturii de ursită
suiși împărățiile-n persoană

cum coborâse de păgân vădită
a iadului întâi Siberie
de patriarh împins respingi orbită

himerelor cunoaștere de serie
a claustrare purgatoriu
că raiu n-o să te mai sperie

din dereligi iners promontoriu

III

Colonel otrăvindu-se cu foc

1
eu
colonelul

EU

Plouă în Ostankino, poate în toată Moscova. Gorbaciov încă trăiește. Lumea îl caută pe Dasgupta. Când faci budhism, exprimi nimicul propriu ca pe al lumii întregi ori viceversa. Bat clopotele ora în Blajeni. Peste Buddha îngânat de Tolstoi se suprapune încă Lenin. Vig, fiu de pastor, s-o fi convertit la Buddhism în numele țării mici, de marca Danemarca. Colonelul se tot mira cum de-o fi acceptat Buddha reîncarnările din upanishade. Bibliotecarii lumii în cerc, durere-renunțare. Ploaia izbindu-se de caldarâmuri face și mai neuzite șoaptele de lovitură ca prin cenușa colonelului. Am și pierdut din cititori. Îmi vine să le aduc la cunoștință fetelor de 18 ani că loviturile de stat nu produc frigiditate.

COLONELUL
(mă contrazice scârbit)

INDRANATH
(în plin ceaușism)
Ar fi un bun președinte al României.

COLONELUL
(îl aud prin ploaia asta din Ostankino)
România e o picătură de ploaie în neant.

KAGHEBIST
Za što?

EU
Spre demascarea buddhistă a colonelului am venit în Moscova.

COLONELUL
Buddhistologii nu-l știu pe Schopenhauer, iar schopenhauerologii n-au idee de filosofia orientală.

EU
Citiți romanul *Buddha și colonelul*.

COLONELUL
Doctorul Hussariu mi-a spus în grădina Ioanid că în cercurile savante se vorbește despre bing-bang.

EU
Benga, bînga, nume de drac, pre țigănește.

COLONELUL

Chiar sunt miliardele de ani, yuga, ale lui Brahma.

EU

Câți buddhiști sunt în România?

COLONELUL

Mihai Eminescu, Constantin Brâncuși, Mircea Eliade.

EU

Câți budhiști în Moscova?

COLONELUL

Pucioasă pe Moscova, din senin, din iarbă verde.

EU

Ai cui sunt copiii iubitei tale?

COLONELUL

Tot ai aceuia vor rămâne.

GANIMEDJAH

O cârtică de Hafiz pentru dumneavoastră.

DEBARASATOAREA

Svini.

EU

Kto?

DEBA

Elțân.

EU

Zboară în Yalta spre a consola pe Buddha.

PUBLICITATE

Rețetele stolovaia, otrava exclusă. Zvobod za Moldova. Za de lanț. Lanț liber. Valentina Ivanovna, păcat că Gheorghii Ivanovici va uitat telefonul primit în Chișinău.

ELȚÎN (pe ecran)

Buddha se află în Crimeea la odihnă. (Nu mai plouă).

TAMARA

Koneț socialism. Dalee komunizm. Comunism-Fascism.

KNUT HAMSUN

Cerurile Moscovei.

KAGANOVICI

Distrug Vasili Baljenii.

ARHITECTUL

Mă sinucid.

STALIN

Să mai vedem.

SAȘA

Gorbaciov nu vrea decât puterea pentru el, și de-aia se pusese bine cu armata, a văzut el acum că tot poporul e mai tare și l-a scăpat.

EU

Nauta zisese, în biblioteca Lenin, că să nu apăr prea mult un lucru, în Medvedenko. Când Sașa luase pepenele, un armean vociferase că de ce cumpără rușii, eu între ei, să mă fi văzut, colonele, plecase, află că s-au potolit, am împiedicat un război civil, am luat taxiul. Acasă, îmi cânta și pe viu aria lui din film. Liubovnița i-a fost măritată de cinci ori, din bogat în bogat, colonelul de acum e bătrân. Părăsisem biblioteca Lenin și vinul gruzin pe un dans bharatnatyam. Se bate miezul nopții în clopotul de-aramă. Un artist, mai conchide Sașa, trebuie să aibă nevastă frumoasă. Cum să nu găsești cafea la un artist și uite că a uitat-o, nici în bibliotecă nu era. Ce mai strigasem jos comunismul în Kremlin. Sașa, cu pianul, mai trage o pavaroteală, dar ăla e miliardar, cu aceeași voce. Gorbaciov e un mare actor, el a aranjat puciul. La Academia Eminescu, Lioba din Munchen a gustat aerogramele cu hai-ku-uri ale lui Bushan, Lars a aflat de alamkara, cu basarabeni am convorbit românește în zilele elțîniene, rușii din Tiraspol nu sunt și cei de aici, frumusețea morții, până și aici, poate da o idee de nirvana, l-am sunat pe Gorbaciov, vî niet Buddha, cine n-a făcut curte comunismului, mă culc învins, întru pohorenia de mâine.

2

(Pohorenia)

EU

Pohorenia în Vaganskaia, cimitirul lui Vâsotsky, îți spune oricine. Aseară Olia mi-a dăruit versuri de Grigori Krujkov. Galia n-auzise de el. Danset văzuse mai mulți români ca de obicei. Biswagi a promis o vreme pașnică la anul în New Delhi

RANGHANATAN

Ortega y Gasset, misiunea bibliotecarului, acum 50 de ani în Barcelona.

EU

La prohorenie vor fi sperând că îngroapă comunismul, de decenii îngropați în el.

PERSIENELE DIN HAFIZ

Nu poți fi liber dacă faci rău.

GEH DIN TOLSTOI

Binele e să nu faci rău.

EU

În Academia Eminescu se studiază obsolescența. Întoarcerea lui Eminescu anihilează invazii. Colonelul învâța limbile ca să uite româna, de-aia n-a scris, a edictat prin transcrieri, traduceri exercițiilor din birmană îi sunt premonitorii, cum călătoriile aveau să-l tot depărteze de moarte și pohorenie, în natură, nepolitică, iar indianiștii noștri, el ori Salg, mor vorbind la telefon. Pohorenia în aer, tot alt doliu în august, colonele. Sirena și sirenul numai în Kolomenskoe. N-am Șeremetievo pe hartă, abia ulița Georgiu-Deja.

3

(Tranșeul)

Colonelul

Privirea mea căzu pe Kamanita. Comandamentul pregătea forțarea cursului de apă. Ne apropiam de râul Gron. Intrasem într-o fază mai lungă de război static, de tranșee.

SLT. STANCA

Pelerinul Kamanita?

COLONELUL

Într-adevăr. Merită să i se ridice altare. A fost prietenul meu bun în tot timpul campaniei. L-am avut mereu în port-hart. Citirea câtorva pagini din această carte admirabilă m-a ajutat să mai uit de mizeriile războiului și să-mi mențin moralul.

SLT. STANCA

(luând poziție solemnă, eram locotenent)

Poate că e o îndrăzneală prea mare, dar vă rog să mi-o împrumutați pentru un timp cât de scurt.

COLONELUL

Poți s-o reții două-trei zile. A doua zi, inamicul a dezlănțuit un bombardament ucigător de artilerie și aruncătoare grele. Infernul a durat vreo două ore.

SLT. STANCA

(ținând în mână resturi de carte, arse, carbonizate)

Am plecat să-mi inspectez pușcașii, lăsând cartea pe fundul gropii mele individuale. Între timp, s-a dezlănțuit bombardamentul. M-am adăpostit, unde m-a surprins uraganul. Când a încetat focul inamic, am rămas să văd de ostași și de materiale. Mai târziu, m-am întors la punctul meu de comandă, dar n-am găsit decât o groapă adâncă de obuz, o pâlnie sinistră. Am căutat port-hartul, am răscolit țărâna, dar l-am găsit sfârtecat de schije, rupt ferfeniță, împreună cu resturile cărții. Totul –

numai cărbune. Sunt într-o situație foarte neplăcută. Vă cer iertare!

COLONELUL

Dumneata n-ai nicio vină, fii pe pace! Ai scăpat cu viață. Presentimentele dumitale sunt înșelătoare. Nu-ți mai băga lucruri negative în cap! Ne vom întoarce cu toții teferi în țară. Acasă îl am pe *Kamanita* în original. Nici de mama dumitale nu te îngrijora. O să se descurce ea. Când ne întoarcem acasă, am să vin s-o cunosc, să-i povestesc cât de mult te gândeai la dânsa. Cât despre carte, fii pe pace!

EU

Într-una din încercările de a neutraliza cazemata inamică, slt. Stanca, împreună cu câțiva ostași, a nimerit într-un snop de mitralieră. Tot corpul i-a fost ciuruit de gloanțe. A murit rostind un singur cuvânt, o singură invocare: „Mamă!”

4

(Yoga)

COLONELUL

Absorb solaritatea. Dau afară slăbiciunea. Absorb energia. Se trezește cenzorul, conștiința. Dau afară somnolența intelectuală. Absorb încrederea în mine. De câte ori întâlnesc pe cineva sau intru undeva, fața devine palidă și rece. Inima trage sângele spre centru (îmi reprezintă în imagine). Sunt invulnerabil! Sunt sub protecția Binelui și a Divinității! (La aceasta îmi imaginez că sunt acoperit de o coajă mentală, de care, ca de o cazemată de beton, se lovesc și ricoșează toate gândurile rele, ura și dorința de a mă vătăma a cuiva). Sunt invulnerabil! Aura mea e ca o cuirasă. În esență, eu n-am nimic cu regimul de aici, nici cu cel de dincolo. Eu am chemarea mea și rostul meu cu totul aparte. Eu mă simt aici strein și strein mă simt și acolo. Inspir, absorb cugetările mari, cari vin din lumea sfinților și a marilor genii, mă pun în contact și sub protecția lor (Sfânta Teresa) și expir plebea, gloata banală a cugetărilor, paraziții. Svetlaia lucinosci, svetlaia dușa, ideal samvo... Astăzi (29 decembrie 1940) am înțeles chemarea vieții mele de a aduce o nouă religie omenirii social-materialiste (socialiste și comuniste), anume religia idealismului pesimist schopenhauerian-hartmannian: societatea evoluează, socialismul este faza cea mai înaltă, cea mai frumoasă, căci vrea bunăstarea și binele tuturor, numai că el are o singură greșală, suferă de marea Iluzie că el poate aduce fericirea. Fericirea e însă imposibilă. Deci scopul vieții și al socialismului nu este fericirea, ci crearea condițiilor necesare în care oamenii pot să vadă conținutul gol al iluziei și să se elibereze. „Sei du selbst” este o știință care mi se adresează mie mai mult decât oricărui altuia. Fii tu însuși și... „einmal commt doch der Tag, der die Fruchte die schenkt!”

5

(Eliberarea)

COLONELUL

Faza I. Constatarea decesului. În caz de deces acasă se anunță telefonic Circa sanitară pentru a veni medicul și a constata decesul. Faza II. Obținerea certificatului de constatarea decesului. a) De la circa sanitară, dacă decesul a avut loc acasă (dacă constatarea decesului a fost făcută de „Salvare”, certificatul se ia tot de la Circ. sanitară pe baza notei de eliberare de „Salvarea”) (La policlinică trebuie să existe fișa medicală). b) De la Biroul Morgei Spitalului, dacă decesul a avut loc la spital.

Faza III Obținerea certificatului de îmbălsămare. a) Dacă decesul a avut loc la spital, se obține tot de la Biroul Morgei Spitalului, odată cu obținerea Certificatului de Deces. b) Dacă decesul a avut loc acasă, se face îmbălsămarea prin injectare, de către un agent sanitar special, care se obține prin Circ. sanitară sau Pompele funebre. Acest agent eliberează certificatul de îmbăls. Faza IV Obținerea certificatului și a adeverinței de deces de la Starea civilă a Consiliului Popular respectiv. Se depun următ. acte: 1) Certificatul de constatare a decesului (Faza II) 2) Buletinul de identitate al decedatului și Buletinul declarantului. 3) Actul de naștere al decedatului (Certificatul de deces servește la obținerea ajutoarelor, iar adeverința de deces – pentru obținerea aprobării pentru obținerea aprobării de incinerare la Sanepid). Faza V. Obținerea ajutoarelor bănești la Asistența Socială (adică ruda cea mai apropiată). Se depun următ. acte: Copia după Certific. de deces elib. de Cons. Pop. Copia se face pe loc și se certifică tot acolo (Asist. Soc.). 2) Taloanele pensie pe ultimele 2 luni. 3) Buletinul celui ce ridică banii. Faza VI. Obținerea aprobării de înmor. sau incinerare la Sanepid Central (Podul Mihai Viteazul). Se depune Adeverința de deces, obținută de Cons. Popular (Faza IV) cu timbru de 3 lei, și Certificatul de îmbălsămare (vezi Faza III) (Aprobarea se face pe verso Certificatului de Îmbălsămare). Faza VII. Se merge la Cremator. Se depune aprobarea de incinerare obținută de la Sanepid și se discută programul aducerii defunctului și a incinerării (ziua, ora). Costul incinerării (280 lei) se plătește fie pe loc, fie cu ocazia incinerării. (Dacă se face înmormântare, se merge la Cimitir pentru a se rezolva trei probleme: 1) locul de veci 2) programul aducerii defunctului în capelă și al înmormântării 3) angajarea preotului. E nevoie de aprob. de înmorm. (vezi Faza IV). Faza VIII. Se merge la Pompele Funebre. Se angajează mașina pentru transportul defunctului (conf. planului discutat la Cremator) și se cumpără pânza și vâlul cu horbotă (Transportul – 112 lei, pânza cu vâlul – 180 lei. Se plătesc și oamenii care manipulează sicriul – 20 lei de om) (La inciner., această fază cade, deoarece problemele de la acest punct se rezolvă tot la Cremator sau la capela cimitirului (conf. planului arătat la faza VIII). Faza X. Incinerarea sau înmormântarea propriu-zisă (conform planului). A nu se uita anunțarea rudelor și a prietenilor (după caz).

IV

Amenințare cu moartea

1

(Maharani)

tu

eu

TATĂL LUI VINOD

(2 am, în Maharani Bagh)

Phone, Romania.

TU

Mame, ne omoară iraniienii. Țștia dau foc Buureștiului, te-au amenințat cu moartea, nu te întâlnești cu Ariana, c-ai vorbit și la Moscova, c-ai vrut să te culci cu ea, zice bărbatu-său, au scrisoarea, au și bilețelul, ei știi unde ești, eu nu-i cred pe ei, am vorbit cu Jan, a zis că protestează și vorbește la

externe, să protesteze și ei, salută-l pe Vinod.

EU

Pe Ariana am întâlnit-o tocmai aici, tot cu Vinod, niciodată, niciodată singur cu ea, va fi torturată.

TU

De la trei încerc, să mă scuze tatăl lui Vinod.

EU

Trăia și ucidea Khomeini.

ARIANA

(cu zece ani în urmă)

Vă văd mai așa, unde se află o librărie în New Delhi, de unde să cumpăr, pentru domnul Arian, poet, „The Seagull Livingstone”?

TU

Nu te întâlni cu aia.

EU

Eu sunt în Academia Eminescu și Societatea Hafiz, aici la Vinod.

MARGARET

Cine s-ar fi așteptat la Iran?

EU

Ca-n *Sunetul muzicii*, e plăcut e minunat să te simți amenințat? Că nu aristocrat.

VINOD

A sunat telefonul azi-noapte.

EU

Da, la două.

VINOD

Radu?

EU

Nu, Nansi, din București.

VINOD

Ce face?

EU

Bine. A primit o amenințare cu moartea de la iranieni.

2

(Chattra Marg)

EU

Hi, Margaret.

MARGARET

Iau un medicament.

EU

Plec mâine. M-au amenințat cu moartea iranienii.

MARGARET

Mi-e de Nansi & Nana, sorry for the reason, even there will be not easy.

EU

Dante, ți-aduci aminte când cu alți copii mi-ați adus la ușă două femei, alea erau iraniene.

VINOD

A, ai făcut baie. Și nu mai bea atâta apă, că e fiartă și filtrată.

EU

Trăia șahul, când am văzut cu Vulcănescu demonstrația cagulelor în Connaught. Cred că eram amândoi în camera de la drum când a intrat răvășit ca un personaj al lui Eminescu un anti-ayatolah, cu o proclamație.

DANTE

Să n-ai de a face cu ăștia, te omoară.

EU

Ca la telefon. Nu aveam numele scris pe ușă, a dat buzna, lăsase și o foaie. Banal e să fii condamnat la moarte pe degeaba. Dacă vin?

VINOD

Ce dacă?

EU

Ne omoară.

VINOD

Ce dacă? Poate-i omorâm noi.

LEELA

Dr. Anca, may I call you George?

3

(Separații)

NORIS

(Stânga) Aici! Tu ești un om push – și poți să ajungi la o universitate profesor. Ca publicații nu te gândi – că (nu de bani) aici nu se caută cultură, meditație. (De-aia se dă premiul Pulitzer numai roman cu viol și crimă – omul îl cumpără pe cel premiat, și i-ai inoculat ce urmărești, este?) Nansi se lipește desigur la ceva la modă – se cată și se plătește bine, 22 dolari pe oră. Dar începutul e greu și până-ți faci relații trece timp. Contează să ai niște oameni care să te recomande. Trebuie să înveți să conduci mașina – și Nansi – e obligatoriu – dacă stai în statul ăsta – în altele majoritatea sunt mai mici orașele și mergi cu bus-ul! Prieteni americani nu poți avea – sunt goi, superficiali și totul e afacere (Fratele împrumută bani de la frate cu dobândă). N-au jenă să-ți vândă vechiturile din casă – în fața casei – cu prețuri penibile, dar mai iese un ban. Un obicei vechi – aici! Și mexicanii cumpără! Poți trăi civilizată – fără lipsuri și sutele miile de articole care sunt nu lipsesc niciodată. E vorba de strictul necesar, nu lux. (Dreapta) Acolo! Foame mare. Decența a dispărut, corupția e maximă! Nici acolo nu se face cultură, ci îndoctrinare a mitului personal! Totul e imens de scump - orice pantof e 500! Raționalizarea la ulei, la zahăr și făină. Orez nu se cunoaște. Mă gândesc mereu – să nu vă facă figura cu serviciul, iară – și să nu găsești. Că acum și mâncarea nu mai e la discreție. O îmbunătățire nu văd – așa repede! Restul nu se poate comenta, că presiunea o știi și tu, și voi, adică!

EU

În D5 am intrat azi-noapte, pe la 11, mi-a dat cheia d-na Gupta, d-l Gupta era prin compound după un hoț cu cuțit care băgase în spreieți cu o noapte înainte pe mama lui Sweety. Nu dormisem două nopți, am făcut-o cu aerul condiționat on, dar m-am trezit cu o depresie crudă: cum să stau eu un an

fără Nana? Dimineața a venit d-l Gupta și am băut ceai la ei, voi să vă fi întors și nici n-ați fi fost întrebate de mine; singur, fără voi, nu mai fac chiar niciun ban. La Dept., afișate rezultatele, la română de 3-4 ori mai mulți absolvenți ca la celelalte limbi de aceeași categorie. Am fost azi într-o comisie pentru angajarea unui lector de italiană. Mi-a dat Bose cecurile pentru examene, dar pe-al tău nu mi l-a onorat mie, îți rămâne amintire. Nana, tată, mi-a spus guru-ji că ai luat premiul întâi la muzică. Congrats. Trage și la gramatică. Toți copiii te iubesc aici. Cred că și acolo. Vezi și răspunde-le la scrisori în limbile respective. Prima a scris Tara (Should I write a Poem for You / Yes I should / See Moon Pali How dou you like it Love to you the flowers are in the let me sit to a tree), pe urmă familia Das (Amrita: I think that you will come after 4 or 5 years). Anmol și Shivaramayyas. Până acum, Bulbul nu s-a prezentat, dar îți spun eu că ele au început școala și ea ori n-a avut timp, ori e ca tine, la-mă-mamă. Gata, școala și tot ce trebuie, ești mare. Păi bine, tată, așa ne laudăm? Se poate să-ți fie lene să-i scrii lui baba? Te-oi fi pregătit pentru examene, știu, le-oi fi și luat, dar cu o scrisoare abia mai faci antrenament la scris, iar eu nici nu-ți mai număr greșelile, că și alea îmi sunt dragi. Laura ți-a mai scris o scrisoare, mi-a spus Șișir, dar pe Inland Letter, și-o fi uitat că ești în țara ta, nu a ei. Plus că nici nu mi-a adus-o. În romanul pe care-l scriu n-am curaj să pun copii, că m-ar pocni dorul. Capitolul al doilea se petrece în ghețuri, pe invers de primul, am pornit de la casa ta cu ochi.

4

(Pantomimă)

EU

Ilustrează așa. Kubera (8 capete + 3 picioare) sub nori diluviali, tot p-acolo, Yaksha halucinat de amor sub nori frați printre picături, păuni cântând în dans ferice sub stropi răcorelnici, pe păun, călare Kartikeya, vreo Parvati geloasă pe madame Gange, înspumată de râs în capul Shivii, dar geloasă și ea pe luna din păru-i, mai scapi lebede, gagică frumoasă, perechi de păsări, ca alea puse într-o colivie de vântor și ea țâțâind noaptea de bucurie că e mai cumsecade vânătorul decât providența. O femeie-creeper (ca halucinație a înamoratului Yaksha). Yaksha scrijelându-i schița pe piatră (și închinându-i-se). Bărbatul (Yaksha) în chip de nor (pe cer, pe pământ ?)

LAKTAKYA

A fost odată un rege și n-avea copii. Până la urmă regina i-a născut unul. Dar primul-ministru a otrăvit pe rege și s-a făcut el rege. Biata regină și-a luat copilul și s-a ascuns în junglă. După ani, un tânăr vine la curtea regelui și-i cere de lucru, oricât de greu, pe o leafă de o sută de mii (un lakh) de takya (rupii), și dacă nu face treabă, capul să i se taie. O.K. Laktakya i-a rămas numele. Într-o noapte se auzea ca un plâns în grădină. Regele trimite pe Laktakya să afle secretul. Aleargă ăla, plânsul se depărtă, peste gard, în junglă. Era o babă, că, maică,

BABA

Maică, în crengile alea e fiu-meu spânzurat, pune-te capră să mă sui pe spatele tău să ajung să mi-l iau.

LAKTA

Stă flăcăul, stă, se plictisește și se uită-n sus: baba era zmeoaică (ori căpcăună) și mânca mortul. O dă jos, îi taie nasul, și ia și o eșarsfă neasemuită. Se-ntoarse la palat și-i spuse regelui pățania. Țasta-i dă eșarfa fie-sii. Aia o dă pe rând la cele 60 de servitoare ale ei, să se dea mari. Pac, papagalul îi

spune papagaliței

PAPAGALUL

ȚȚ, ce hal de prințesă, n-are o eșarfă pentru fiecare din însoțitoarele ei.

LAKTA

Scandal, că prințesa înțelegea vorba papagalicească, mă-nțelegi. Nu mai mănâncă, nimic.

PRINȚESA

Vreau 60 de eșarfe.

LAKTA

Regele trimite pe Laktakya să le aducă de unde-o ști, în șase luni. Plecă sutașul nostru, merge, când întâlnește un om tânăr amărât, amărât, plângând etc.: ce e? c-o să-l mănânce un zmeu acuși, acuși. „Păi, fugi la ai tăi și scapi”. Tocmai că nu poate, altfel zmeul îi înghite pe toți, așa, au făcut legământ să se prezinte unul câte unul și i-a venit și lui rândul.

EU

Ăsta e ca-n povestea noastră din „Panchatantra”, de când erai tu mică, cu leul-paraleul, mă puneai să ți-o spun în fiecare seară, îți mai aduci tu oare aminte, fata mea?

LAKTA

Cum vine zmeul, Laktakya îi și taie nasul – fuge ăla. Am uitat să-ți spun că regele de unde erau mâncați de zmeu promisese, bineînțeles, jumătate de împărăție și pe fie-sa de nevastă celui care-i va salva țara de pacostea de zmeu. Așa că se însoară Laktakya și nu mai poate de bine, când își aduce aminte că are o treabă, iar timpul trecea, nu mai era mult din cele șase luni, termenul cu eșarfele.

Își ia ziua bună de la nevastă și pleacă după eșarfe, unde-or fi fost alea. Prin junglă, prin pustiu, mă rog. Când dă de un turn fără uși, nimic, ba colo sus, o fereastră, iar în fereastră o fată frumoasă. Se sperie fata, ce e cu el acolo, că ea e copila zmeoaicei și a zmeului care oameni mănâncă și acu-acu se-ntorc și-l fac praf. El zice că nu-i e frică, iar ea-i dă drumul înăuntru, pe o ușă secretă, să mai stea de vorbă.

Pe fată Maya o chema. Vorbea mai mult dumneaei, era și cazul. Zmeoaica și zmeul, părinții ei, se certau la cuțite. Căpcăuna zice că-și va da fata nevastă numai și numai aceluia curajos de om tânăr care a îndrăznit, auzi, să-i taie nasul. Zmeul, c-o dă cui i-a tăiat lui, personal, nasul. Laktakya avea nasurile amândurora într-o traistă de-astea de prin India. Ce bucurie pe Maya, că-i plăcea de el, și-l face muscă să nu-l înfulece ai lui când vin, neștiind tărașenia, vin și ea le spune. Nu mai puteau de bucurie nenasoii. Le dă nasurile și ei i-o dau de nevastă, a doua, era voie, atunci, pe Maya. Maya, pasă-mi-te, îl făcuse la loc, din muscă, om. Și problema eșarfelor e rezolvată, că dintr-un strop de sânge al Mayei picat pe unda clară picau mii și sute de eșarfe neasemuite.

Își ia Laktakya și prima nevastă și se duc toți la palatul regelui la care era el în simbria (îl ustura punga și pe rege de ce mare era simbria, o sută de mii de takya pentru Laktakya, și-ar fi cam preferat să-i taie scăfărlia, ceea ce nouă ne-ar zborși un pic pălăria. Îi oferă eșarfele și-și văd de

treburile lor, că i-a închis gura, iar prințesa se dădea și mai prințesă cu eșarfele pentru fiecare din companioanele ei.

Bărbierul regelui, cu limba ascuțită, îl pune la cale să-i ia nevestele lui Laktakya. Cum, că-i era peste mână. Păi să-l trimită să-l întrebe, în Rai, pe tatăl regelui, ce mai face. Și regele-i dă această poruncă lui Laktakya, să se ducă-n rai la taică-său.

Maya-și sfătuiește soțul să ceară ca

MAYA

Rugul pe care vei fi ars să fie din mult lemn verde, mult.

LAKTA

Se ridică rugul din lemn verde. Laktakya se așază între verzi, dedesubt. Se dă foc rugului. Fum. Fum cu nemiluita de la focul de lemn verde. Și, prin fum, Maya vine cu covorul verde și-l ia pe Laktakya acasă.

Regele scormone prin cenușă să se încredințeze că n-a mai rămas nimic din prietenul nostru. Când, a doua zi, la șapte dimineața, cum le fusese vorba, Laktakya și el, la raport. „Am fost la părintele înălțimii tale, e bine, îi pare bine că nu l-ai uitat și te-ai gândit la el că ce mai face, cum o duce el acolo în Rai”. Cam astea i le spuse la început, până să se dumirească regele de unde mai venise și asta, apoi adăugă: „Majestate, părintele vostru vă (mai) roagă să-i faceți o favoare și anume să-l vedeți în persoană”. Ce să mai zică regele, ordonă un rug imens, din lemn verde. Laktakya îi spusese (iar am uitat) să fie însoțit de bărbierul său (adică al regelui și părintelui regelui) și de vizir, mi se pare. Bărbierul nu-l bărbierise niciodată pe părintele regelui, dar ce mai era să zică? Se așezară toți trei pe rug. Fum mult. Cenușă regele și-ai lui sfetnici. Acesta fusese prim-ministrul care-și otrăvise regele adevărat. Iar Laktakya era copilul adevăratului rege, de-l crescuse maică-sa în junglă. Se duce și-o ia, o ia și pe Maya, și pe prima nevestă, și se face el rege. De-o ia și pe prințesă, cam neserios.

EU

Cam asta e povestea lui Laktakya, de pe franțuzește, ba mai întâi de pe la indieni. Poate-o facem, totuși, o piesă pe French, cu Bulbul, Amrita, Mamata și Dante, cum mi-ai poruncit, iar noi o prescurtăm acasă, când vin la primăvară. Discut-o și cu Măriuca și dați-mi idei cum s-o jucăm, mean, ce scene vi se par mai de doamne-ajută. Întreab-o, dragă, și pe Platagica, doar am lucrat toți la „Le Petit Prince”, pe care nici unii nu-l uităm (eu am expoziția voastră la nas și Maria semnează, mânc-o-ar tata, ăle mai multe picturici).

5

(Meghaduta)

KALIDASA

pașnicei mândre departe-ntr-una aspru pe-un an detronat
spaipe blesteme în loc de măriri inima tulburându-i

yaksha sacru val de-a lui Janaka fată sfințit îndură
în umbră de codru într-un ashram pe muntele Ramagiri

astfel stând singur de luni pe stâncă în dorul amorului
rupt de nevestă ruptă brățară de aur pe-ncheieturi
ziua aceea îmbrățișase văzu un nor muntele
prăpădută piatră parcă de fildeșii elefantini

suflet statornic adornic lacrimi nemaicutremurându-și
arde-și privirea în foc de vedenii al rajei rajahilor serv
nourul megha surpă suspine și-n fericite inimi
cum dar sălașul und-umerii ei dragi nu-i mai cutremură

parte luna se mântuise și să-și mai viețuie viața
în minte cu soața de departe se gândi să-i trimită vești
zor vești pe nour flori pe kutaja îl îmbăiară de zor
zburdnic inima-i tresaltă bună-vestire-i încredințată

fum apă rază-n împreunare ce altceva e un nor
vezi vestitorul cuvine-se a fi în toate mințile
uitând acestea jalnicul yaksha ține norul de vorbă
Kama orbindu-l nu vede ce e viu și ce nu e nici mort

sari dintre faste neguri de hulă lui Indra serv augur
chipuri ți-nchpui după placul și kama inimii tale
soarta zvârlindu-mă în depărtare de draga-mi ție mă plec
ție nor harnic revărsându-mi peste nimicnicie

nour cum coperi suflete-n doruri du-mi dor din suflet pe sus
domn aurului mă înstrăină strigă-i dragei răspunsul
du-te ca vântul în alba Alaka palatul aurului
Hara-n grădină de mine luna-ți toarnă aur pe creștet

desperecheate soții ochi-te-vor despletindu-ți-se
prietene când vântul te poartă pe ceruri prietene
soții și-așteaptă să se întoarcă bocetul cum să n-auzi
acum și eu plecat voinței altui sărmanul auzindu-mă

haida lin haida lin ți-e vântul bun cerul lung și lat și lung
mândre chatakas la stânga triluri cântecu-și modulează
grele de ouă înconjurându-te una câte una
toate servindu-te privindu-te-n ochi cu dragoste veche

lung vei privi lung prelung vei privi prelung vei privi prelung
soața fratelui credincioasă zi după zi viu numărând
vie să vie viu să viu sfânt nădăjduitoareo
singură-mi dăinui încă-mi dăinuie frageda floare de-o vezi

pară de trăznet auzindu-se auzindu-te bucuri
gliei rodite muguri în arbori bucuri tandre auzuri
naltă Kailasa către Kailasa în zbor ți se călătoresc
păsări înalte fluturând hrană tulpina lotusului

V

În tunel

1

(Pantoful)

UNUL

Dacă ne-am rdica, am încurca, la ora asta circulația.

ALTUL

Moartea acușica e-n pantof.

UNUL

Când murem eu tânăr, am mâncat orez alb, mi-a crescut direct în gură, mă gâdilau rău crabii.

ALTUL

Am făcut rost de niște foarfeci, mi-am găurit nasul, am tăiat un deget, cred că era al meu, mi le-a cerut înapoi, îngerul, Dumnezeu, tăceam, mi-a astupat nasul cu ploile tunelului și mi-a lipit degetul

la loc, de pus pe foc.

UNUL

Cuțitul, ce caută cuțitul, cine-l caută, cine l-a pierdut, n-avem ce tăia, ce ne tăia, ne mușcăm, ne sfâșiem, dacă ne împiedicăm, pământ, dacă ar fi pământ, nu piatră, piatră, dacă n-ar fi piatra și ar fi pământ și nu noi.

ALTUL

La noapte vine, nu se mișcă nimeni, crabii s-au împlinit, vine mumă-mea să mă pedepsească, nimeni nu mă pedepsește și pe mine, la noapte mumă-mea zice mă duc să-l pedepsesc că nu-l pedepsește nimeni și pe el.

UNA

Dacă-aș putea ieși, să nu mă doară pantoful, crabul ce-o mai fi rămas, vecina din iarbă.

ALTA

S-a cărăbănit, naște.

UNA

Și vecina din iarbă oi fi tu, la fel de mută, mătase eu ți-am adus.

ALTA

E altă mătase, ce te mai crezi, tu ești altul, mătasea tot aia, n-am alta.

UNA

Nu-mi mai dă crabul voie nicio mișcare, nici mătasea ta nu-ți mai dă voie niciun crab, tunelul e ochi.

ALTA

Să nu-mi strice crabul mătasea, am surzit din bătaie, nu m-oi snopit chiar tu când cu mătasea?

UNA

Eram orb de ochi și de copii, îi zic mătase după pipăit, mătase ești și tu, și mare dar au avut și leproșii.

ALTA

M-am mai ferit, dar nu de băut, pantoful te doare oricum, încă un pic.

UNA

Se-mperechează crabii, mă mișc cu mișcărilor lor, te-aș vizita în iarbă, nu-mi dă mâna, nu-mi dă pantoful.

ALTA

Nu-i mai faci parte dumnezeului ăla care nu e crab, nu ești tu, nu e mătasea de la tine, de la pantof.

UNA

Fără ochi, crabii se pocnesc la împerechere, tu nu auzi ce frumos îi cântă și lui Dumnezeu.

ALTA

Tu nu vezi iarba, mă pipăi mătase, nu mai există nicio mătase, ne-am mințit, m-ai mințit.

UNA

Zilele te-ai întins sub pantof să iasă de băutură, țârâiala, asta lichidează, ne lichidează, du-te-n iarbă.

ALTA

Să nu te târăști în iarbă, că te târăști degeaba în iarbă, nu-i într-acolo, am curs aiurea.

UNA

Dharamsala ți-era plină de clienți, nu mai e iarbă, nu mai sunt nici eu, atunci noi cum mai suntem?

ALTA

Dacă te-ai pomeni în iarbă, fără mine, fără răuplatnicii ăia de crabi, mi-ai fi recunoscătoare?

UNA

Apele nu ne schimbă, tot la pământ rămânem, întinși în plutire atunci, departe de iarbă.

ALTA

Mi se păruse că ne-am putea înțelege, tu ai cerși, eu m-aș împerechea cu crabii, problema e cu pantoful, nu mă pot mișca.

2

SURDA

Mă crezi ori nu, ți-am adus de mâncare, să mâncăm repede, vine inundația și pe aici, tunelul e plin, cască gura, cască gura, orbule, doamne, ai înnebunit de foame, de ce eu sunt, am venit într-o fugă,

dă-mi mâna, tot nu vrei să pleci, s-au dărâmat casele, ce stai așa pe spate, nu mai e nimeni, bărbatu-meu a murit o dată, ai lui m-au alungat iar, de fiecare dată când mă întorc în locul ăsta să-ți aduc de mâncare, să ai grijă de mine, să nu mori, ce ți-am făcut, de ce nu-ți pot da să mănânci, mai e și asta o zi, o mai ducem, tu ai grijă de mine, ai grijă de Dumnezeu, Dumnezeu are grijă de noi, e grabă, nu te încăpățâna, ai înghețat, haide, tata, ia cu fata, iau și eu, e bună, poți să ții întâi la mine, aia e, nu e încotro, stăpâne, n-am dat pe două, nici pe trei, și – pe degeaba, nu știi vremea, nu te bucura prea devremea, nu te bucura prea devreme, toți îți dau să mănânci, îți deschid gura vrei nu vrei, îți și mestec înainte, nu te bucura, nu mă lăsa, nu te lăsa, nu muri, mănâncă, nu muri nemâncat, nu mânca mort, mănâncă-mă pe mine prin ochii morți, iarba e apa, ce se va face piatra, și noi, câți ar vrea să le dau să mănânce, eu vreau să-ți dau ție, mă alungă iar, crabi nemiluiți, spune-mi în somn, spune-mi în moarte că vrei mâncarea pe care ți-am adus-o, îți mișc buzele, să știi, copiii tăi au venit și au plecat, am rămas tot piatra aia, mereu taci așa, de când eram copil, întins pe spate, nici de crabi nu-ți pasă, păzea, crabii, crabii, nici acum nu-ți pasă, de mine și de mâncarea mea nu-ți pasă, îți dau să mănânci ca să nu mă lași să mă alunge iar, să n-am cui îi duce mâncare după ce o fac rost întinzându-mă peste ăia întinși în tunel, că și tu umbli, de pe spate pe față, cerșești nu numai cu mâna întinsă, nici numai cu tine întins cât ești de așchimodie pe piatră, ne ținem și ca la fotograf, nu crezi, știu că nu crezi, în raza de soare, de ce să nu crezi în raza de soare, cum îți spune ea

RAZA

Ia la mama de mănâncă.

SURDA

te-ai dus, vine potopul și ne mătură nemurdăriți pe barbă, ai barba prea albă, înroșește-o cu mâncarea, să vină apele normal, nămoluri sătule de guri flămânde, ai onoare, de a-mi împlini dorința, de a mă înjura, tot n-aud, văd, asta e înjurătura să nu-mi dai un semn de foame, de salut, de regret, îți stă bine, destul, pot aștepta și sub apă și sub crabi, să nu mi se facă mie foame și să-ți mînânc mâncarea pe care cu atâta tunel am agonisit-o, că nu ești copilul meu, ce te-aș bate, chiar dacă nu sunt copila ta, nu ți-ar sta rău să-mi dai știrile, ce vine cu apele n-o să mai fie bun de mâncat, nici noi, te grăbești degeaba, voi da seama că ne pregătisem, ne ospătasem împreună, înghit întâi pentru mine, apoi pentru ape, apoi pentru apele.

ORBUL

Nici eu nu știu, ca și tine, n-am simțit nimic, te așteptam, cum fac mereu, mi-era grijă nu că nu vii tu, că mă duc eu și nu are cine avea grijă de tine, cine să te aștepte, să mănânce de la tine și de la mine dacă ne mai rămânea, și ne rămânea, cum rămâne ceva mai mult, lor le trebuie cât lumea, nu le știu fetele, am o idee, îi aud șoptindu-și

PAPARAZZI

uite-o

ORBUL

despre tine, te-ar mânca, te-ar împărți, mi-ar da ori nu mi-ar da atunci și mie, așadar șoptesc, s-a întors de la crabi, nerușinații, unii te urmaseră acolo, nu să dea mărturie, dacă plătiseră, acum recapătă ce-au dat, dacă nu te fură, te apucă plânsul după-mesele, de-aia mă bucur de mâncare, să-ți știu jalea, dar ce faci dacă nu ți-o mai știu eu, care-au venit din lume să ne ia de poveste nu te-or mai băga în seamă, trebuie să te înveți din ce în ce că iar am murit, iar fac mofturi la mâncare, iar când chiar voi muri, să-ți pară că vreo inundație ne mătură și piatra locului, că nu te mai rezezi la

crabi după un bou pe oftate, ți-o fi și plăcând, năvălesc crabii, plini de minciuni, mai blajini decât ai de te-au alungat, te-ar fura în timp ce nu vei ști ce e cu mine de data aia, glumă ori moarte, negura bărbii mele va fi toată împrejurimea, te-oi depărta de un crab, doi, te îmbogățești, poți da de mâncare tuturor morților, pomeni și față, dacă e pe-așa, dai și pe mine, păcălit și de dumnezeul meu și de dumnezeul tău și de tine, cum și eu te-am păcălit, te păcălesc, nu deschid gura, te aud în toate felurile, deasupra apelor, ținuiți în piatră, nefrați, mai pentru totdeauna, n-ai aflat povestea mea, cum aș deschide gura, dacă ai vrea s-o știi, dacă mi-aș aduce-o aminte, de când ne-am mai întâlnit, unde ne-om mai întâlni, copilă, nu mă grăbesc, ai răbdare și dacă a venit, a venit ora mesei, a trezitului mortului pentru masă, apele-alea tot așa vin și când zac de când zac, de nu s-au mai ridicat și i-a tăvălit pantoful, nu te gândi, înghite pentru tine, înghite-mă apele și înghite-mă, numai pe mine, pe tine să nu te înghită, nu te înghiți, în oglinda de noroi nu s-o fi cunoscând, eu de mult n-am vedere, cine pe cine înghite, mi-ai căscat și gura ca la un puișor, să-ți fie rușine, n-am dinți, nu mai am viață, decât grija de tine și pe tine lângă mine, nu mă pot dezlipi de locul meu, nu te dezlipești nici tu de mine, știi că n-am mâncat neavând ce decât să te aștept, că nu mi-am schimbat gândurile oricât parcă ai întârziat, nu știu.

3

CAP

Intră, nu intra, frate suflete, până la mine nu poți coborî, nici n-aș avea cu ce te servi, stai așa.

SUFLU

Vere mortule, mă duc la teatru, poate te interesează, se moare cu toți martorii, nu moare nimeni, nici eu.

CAP

Schimbăm rolurile pe drum și acolo vedem.

SUFLU

Ce teatru-ți închipui că mai umblă, cine mai umblă, nu mă duc la teatru, stau cu tine, de sus.

CAP

Te-ai dus și nu la teatru.

SUFLU

Saltă-ți odată-n viață căpățâna să-ți vâr o târnă sub ea.

CAP

Ești mai bestie ca furnica de-mi suia măduva.

SUFLU

Tunelul a amuțit.

CAP

Stârpiciunea mortăciunilor, nu mai am eu furnica.

SUFLU

Voi juca eu. Tu erai teatrul. Te-alegi cu târna.

CAP

Teatrul e reconstituirea. A ta, cum erai copil. Os lângă os.

SUFLU

Nu eram niciun copil. Sunt din tunel.

CAP

Ajungi în capul mesei, târna, eu, tu.

SUFLU

Mi-e scârbă de ei. De tine. I-oi pedepsi în legea de crab.

CAP

Te-am făcut stăpân pe tot.

SUFLU

Mă gâdilă târna asta, da' face.

CAP

E, te-ai mai liniștit la repetiție.

SUFLU

Nu se mai joacă.

Epilog

eu: de-atunci treci pe lângă mine, parcă nu mă vezi,

tu: nici eu

eu: uiți de mine
tu: și eu
eu: transversal
tu: am forțat pasul și te-am prins pe neprins
eu: nu știu ce să spun
tu: știu ce mi-ai răspunde
eu: ajungem pe scurt
tu: nu mai sunt amic cu inamicul tău
eu: nu-i mai fi nici tu inamic
tu: din cheag
eu: mă lași să vorbesc singur
tu: fiecare merge el
eu: prea te gândești
tu: liberează-te
eu: ajungem
tu: ne-am despărțit
eu: ascultăm pe-al patrulea
tu: sunt o sumă
eu: fețe de intelect abisal
tu: caverne de eleganță
eu: dă cu banul
tu: relaxează-te și tu
eu: pocnesc
tu: n-auzi
eu: ușa în față de rocă ne e deschisă egal
tu: am intra
eu: n-am fi tremurând de neieșire
tu: cealaltă cale
eu: a întoarcerii
tu: e tot cam asta
eu: o irepetare
tu: n-am ce zice
eu: cu momente
tu: inamicul ți-e fundul și-atât
eu: calmează-te inamic de nimic
tu: frate și ziua asta
eu: ne mai târâm

tu: azi mai e nor
eu: mai suntem piatră
tu: nu ne mai împroașcă pantoful
eu: bună ziua
tu: și parcă râde în sat
eu: în trecut
tu: nu ne interesează
eu : te-ai bocit stil nea
tu: lelea piatră
eu: te mai și topești până la sfertul de peste două cercuri
tu: eu cu ciolănarii și mutoaicele mă am
eu: când visez
tu: în altar
eu: în parâmbă
tu: ai cercuri în limbă
eu: în șarpe
tu: cât te mai încercui
eu: deșiră-te de unul
tu: nu ți-l visez
eu: târâșul fraților se și bifurcă
tu: nu anim forțat
eu: mi-e și mie calciu
tu: mă scobesc și eu de la talpă
eu:capul
tu: separat
eu: când mă revăd
tu: nepetrecut
eu: nu mă-ntrebi de cine
tu: n-am cu inamicul asemănare
eu: nimic
tu: exagerezi ce nu-mi lași în credință
eu: mă consolezi cu poza
tu: mă faci să râd și nu râd ca să-ți fie bine
eu: doar nu te trag de mânecă
tu: am o zi
eu: începând de ieri
tu: ți-ai oprit elocvența

eu: ești mai relaxat
tu: e atâta grijă
eu: te-aș întreba de sănătate
tu: mi-e dor de nebună
eu: n-am nicio grijă o ai tu pe toată
tu: am schimbat rolurile
eu: după un timp ne vine iar rolul celuilalt
tu: treci
eu: în silaba din tunel
tu: nu o lungim
eu: nu o scurtăm
tu: nu o nici spunem
eu: se rage natural
tu: la ras
eu: în fătoșenie pocită cerșetorește
tu: în sufletism de pe moarte
eu: o împărtășim cu aerul întunecat
tu: o împingem cu capul pe linia cocoșei spiralate în coarne
eu: forfecând
tu: număr de fețe la piatră
eu: de scaldă a cenușii
tu: ne păstrează într-un târâș frumos
eu: visat
tu: nepescuit
eu: nesecat
tu: sfântă baie
eu: plutim
tu: ne scufundăm
eu: ca mai înainte
tu: acum ori atunci în vizită unde ne este locul
eu: ne e și nouă
tu: de-asta ne silabisim aceiași
eu: aceleași
tu: cu muntele împreună
eu: nici lungi
tu: nici scurte
eu: rotunde de călduri

tu: crabul ne taie pentru furnici în liniștea din silabă
eu: înnourărilor din fostele lostrițe
tu: mie mi-a apărut una
eu: nas în nas
tu: când hărtănisem un crab
eu: m-am gudurat cu onoare
tu: n-o văd ca acum
eu: s-o fi pescuit singură
tu: păcatul înot
eu: mi-e de învățul silabei
tu: nu-mi intră în toate oasele
eu: mă pune pe jar și nu iau foc
tu: nu ard în iubire ca para
eu: nu mai sunt sufletul meu
tu: depărtare
eu: crab convulsiv
tu: pocnet mic
eu: patla-patla
tu: hahalaha
eu: sst
tu: datoria
eu: limba
tu: gura
eu: stocul risipit
tu: ducă-se
eu: m-am silabisit în
tu: nu-ți spun
eu: altdat'
tu: se aude
eu: s-a auzit
tu: ce s-a auzit
eu: irepetare
tu: zgârcenie de os
eu: nu zic
tu: nu cânta pantoful
eu: nu joc
tu: nu mă port

eu: pedeapsa pantofească

tu: ferescă pantoful

eu: pantofule iartă-mă

tu: văd silaba

eu: orb și tot o văd

tu: o orbesc și mă pedepsesc

1961-2011